

כל זה קרה סתר מאד, לפני חודש ימים חלה וכבר איננו.

ראינוהו בחג הסוכה יושב על מקומו בבית הכנסת הגדול ומתפלל כרגיל, אך משחו לה' כרגיל,

מזה מעל מצחו מפעם לפעם זעה קרה ונראה היה מתפלל מחוץ יסורים אבל לא נתן להרגיש לאף אחד את מצבו האמיתי. בדומיה ללא אומר ודברים, ומבלי לדבר עם אף אחד נשא את סבלו הרב ויסוריו הקשים, עד שהכרע ע"י מר הסוה והוא בן ס"ו שנים.

נעקרה דמותו השלוח והאצילה מנופה של חולון, שהיתה משלבת בה כמסך שלשים שנה.

מראשוני חולון היה הרב וייץ זצ"ל לא קבל רכנות מוכנה אלא יצר את מקומו בבניה וביצירה מלא כלום. לזה את התפתחות העיר מראשית צעדיה, שמה בשמחתיה וכאב את כאבה, השתתף באופן פעיל בהגנה, ובשמירה בזמן המאורעות, בסלחנות השחרור.

הרב וייץ היה הניח ישיבת ראשון שחפה בצלו של ה"חפץ חיים" זצ"ל וישיבת סלובודקה, למד תורה מפי הרב הגאון בעל "הלבוש מרדכי". עלה ארצה בשנת 1926 ולמד בישיבת חברון בעיר חברון. הסתך לרכנות ע"י הרב הגאון ר' איסר זלמן מלצר ז"ל והרבנות הראשונה שלו היתה חולון ובה כחן עד סוף ימיו.

הרב וייץ היה ידוע כחלמיד חכם גדול בעולט הרבנות, אך ענותנותו היתה כה גדולה שהיה נחבא אל הכלים ולא רצה בשום אופן להתחלס, ברח מהפרסום כמי שבורח מהאש. הוא היה אומר חסיד :

"כי הפרסום מביא לידי גאווה ואין לך חטא יותר גדול מזה."

צדקתו ויראתו היתה ידועה לרבים. הוא אסא קיים במלא מובן המלה את הכתוב "לעולם יהא ארץ ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה על האמת", היתה נזהר בקלה כחומרה מחוץ יראת שמים שאין כמיהה בחלמיד ה"חפץ חיים" היה זהיר כשמירת הלשון ונזהר היה מאד לא לפגוע בשום איש חס ושלום. ופאיה וכשתיה נאלץ בחקף הנסיבות לצאת פעם מגדרו היה מיד חוזר ומבקש סליחה.

עסק הרבה בצדקה ובמחנך בסתר, כל סר נפש ידע את כחובתו ואכלו מצא משען וסעד. הניח יסוד לרבנות בחולון ושמש בחפיקיו זה כראש מחלקת הנשואין ומרשה לנישואין, אבל יחד עם זה הבין את חפיקיו הרבני כמורה ופדריך, היה מרביץ תורה ומקים שעורים קבועים בבית הכנסת הגדול. למד בצבור את הדף היומי, קים חברת משניות וקים חוב ל"משנה ברורה" וחוב מיוחד לשמירת הלשון. כבעל מוסר היה דורש בצבור בעניני מוסר כפי שרגילים בישיבות ליטאיות. רבים על כן לא הבינוהו אבל אישיותו אצ הנאצלה וצדקתו רכשו לו הרבה מעריצים - הוא השפיע על הקהל לא בדבור ונאומים אלא בדגמא אישית. הכל ידעו שכל מה שהוא דורש מאחרים הוא מקיים בעצמו ולא רק מקיים אלא על עצמו מחמיר יותר ובזה קנה מעריצים הרבה, כי כלם ידעו והבינו שכל מה שהוא עושה לשם שמים מחבוב.

עם הסתלקותו אבד לחולון העיר אחד מדמויותיה הנעלות, רב גדול חלמיד חכם שאין לה חסרה

חבל על דעבדין ולא משתכחין.

ה . ז . צ . ב . ה .